

عنوان مقاله:

فرایندهای بیابان زایی در خراسان شمالی

محل انتشار:

اولین همایش ملی بیابان (علوم، فنون و توسعه پایدار) (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

گل محمد گریوانی - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع خراسان رضوی

خلاصه مقاله:

تخریب پوشش گیاهی عرصه‌های طبیعی، کاهش حاصلخیزی خاکها در اثر عدم رعایت روشهای اصولی و بهینه بهره‌برداری از منابع آب و خاک، کاهش روز افزون منابع آبی و شور شدن آنها، گسترش مراکز سکونت‌گاهی و فشار ناشی از ورود فناوریهای نوین و ناسازگار با اکوسیستمهای مناطق خشک و نیمه خشک از جمله ظواهر پدیده گسترش و توسعه پدیده بیابانها است. لذا اتخاذ معیار و مدلهایی یکسان برای ارزیابی بیابان‌زایی و پایش تخریب اراضی در تمام نقاط جهان را ضروری می نماید. هدف اصلی از تحقیق حاضر، بررسی در زمینه تعیین فرایندهای اصلی تأثیر گذار بر بیابان‌زایی در خراسان شمالی و ارائه روش مناسب بهره‌برداری بهینه و پایدار از محیط طبیعی است. نتایج نشان دادند که در چهار مقطع زمانی درمقطع اول (1351) 79.4 درمقطع دوم (1378) 79.7 و در دوره سوم (1390) 78.1 درصد از تمام سطح مناطق تحت مطالعه تحت تأثیر فرایندهای مختلف بیابان‌زایی با شدت‌های متفاوت قرار داشته است. پدیده غالب در این منطقه در تمامی مقاطع فرایند نوع اول یعنی تخریب پوشش گیاهی توأم با فرسایش آبی و بادی بوده و سهم بزرگی از آن به ترتیب در سه مقطع زمانی 49.3، 48.4، و 40.3 درصد بوده است.

کلمات کلیدی:

بیابان‌زایی، خراسان شمالی، تخریب پوشش گیاهی، فرسایش آبی و بادی و شوری ثانویه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/160458>

